

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 3 /26- 53. årgang

Dagmar runder sine
hundre år

Heidi gjestet PFs
landsmøte

Noen tok en tur blant
tretoppene

Foto: visittemark.no

Lederen har ordet

Høsten nærmer seg, og snart blir dagene kortere. Samtidig får vi den klare, friske luften og kan glede oss over naturen som skifter farger. Høsten kan være en tid for både ettertanke og aktivitet – en anledning til å nyte roligere stunder, men også til å delta på samlinger og arrangementer i våre lokalavdelinger.

Dessverre er det også mye som gir grunn til uro. Situasjonen i både Gaza og Ukraina fyller oss fortsatt med dyp bekymring. Krig og konflikt rammer alltid sivile hardest, og vi ser hvordan uskyldige mennesker – barn, kvinner og eldre – fortsatt lider under forhold de selv ikke har valgt. Tap av liv, ødeleggelse av hjem og mangel på trygghet skaper en hverdag preget av frykt, sorg og fortvilelse.

Vår bekymring må følges av en tydelig stemme for fred, rettferdighet og humanitær hjelp. Vi må stå sammen i solidaritet med dem som rammes, og bidra der vi kan – gjennom støtte og engasjement, men også ved å holde fast ved håpet om en fremtid uten vold og krig.

Et sterkt fellesskap

Samtidig er det godt å se at mange av våre lokalavdelinger rundt om i landet har planlagt et variert program for høsten. Samvær, hygge og fellesskap står i sentrum – enten det er turer, møter med interessante foredrag eller rett og slett en kopp kaffe sammen med gode venner.

Det er nettopp disse møteplassene som gir liv til organisasjonen vår og bidrar til å holde fellesskapet sterkt. Som pensjonister har vi mye å bidra med, både gjennom vår erfaring og kunnskap, og gjennom det sosiale fellesskapet vi skaper sammen. Vi er Eldrekraften og Eldrekraften holder frivilligheten i gang. Over hele landet er det eldre som stiller opp, organiserer, tar ansvar og skaper møteplasser for andre. De bidrar med tid, erfaring og engasjement – ofte uten å få særlig oppmerksomhet for innsatsen de gjør. Denne frivilligheten er en viktig del av limet i lokalsamfunnene våre og bidrar til å skape både aktivitet, tilhørighet og livskvalitet.

Vi ser fremover

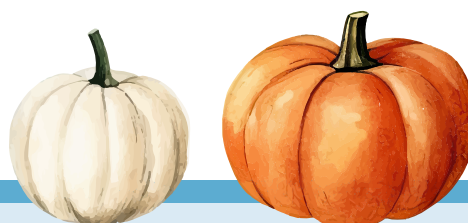
Vi ser frem til årets SAKO-konferanse i slutten av oktober. Konferansen er alltid et høydepunkt og gir oss mulighet til å hente inspirasjon, dele erfaringer og få nyttig kunnskap. Ikke minst er den en viktig møteplass for å bygge og styrke nettverk på tvers av organisasjonene.

Forventningene er store, og jeg er sikker på at konferansen vil gi oss både innsikt og engasjement til det videre arbeidet for pensjonistenes interesser.

La oss bruke høsten til å ta vare på hverandre, styrke samholdet og glede oss over de mulighetene vi har til å møtes. Samtidig må vi ikke miste blikket for dem som har det vanskelig. Med fellesskap, engasjement og optimisme kan vi bidra til å gjøre en forskjell – både i vår egen organisasjon og i samfunnet rundt oss.

Jeg ønsker alle våre medlemmer en riktig god høst.

*Tore Haugland
Forbundsleder*

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Junitur til Sandane og Nordfjordeid	s. 10
Nytt fra forbundsstyret	s. 3	Imponerende museum i Lyngdal	s. 11
Landsmøte og jubileum i ett	s. 4	Oda fra havet	s. 11
Si ja til verv	s. 5	På tur i tretoppene	s. 12
Dagmar fyller hundre!	s. 6	Østfoldingenes sommertur	s. 12
Elvecruise gjennom Dourodalen	s. 7	Sommertur til Ishavsmuséet	s. 13
Fire stemmer – fire gitarer	s. 8	Songen om livet	s. 13
Sommar i september	s. 8	Tilbakeblikk	s. 14
Bildet	s. 9	Den dyre stortåa	s. 15
Blåklommer til trøst	s. 9	Småstoff	s. 16

Neste nummer av bladet kommer ut 3. desember. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@online.no innen **12. november**.

Forsidebilde: Marked i september. Foto: Gunhild G. Skoglund.

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensionistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild G. Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Haugland.

Nytt fra forbundsstyret

Styret er tilbake etter en velfortjent sommerferie. Siste styremøtet før ferien ble holdt i slutten av mai, og naturlig nok har det vært liten aktivitet i sommer. Det bærer nok også Telepensjonisten preg av. Vi er imidlertid tilbake for fullt, høstens første styremøte ble holdt 9. september.

Dialog med lokalforeningene

Formålet med den årlige samtalen er å opprettholde en god toveis kommunikasjon, og at vi sentralt får høre hvordan «ståa» er lokalt. Dette bidrar til at samarbeidet med forbundet synes å fungere godt for de fleste.

Generelt står det ganske bra til, noe vi også konkluderte med etter vårens ledersamling.

Flere svarer imidlertid at det er blitt mer krevende å rekruttere tillitsvalgte, og nettopp derfor er verving høyt prioritert lokalt, og den årlige konkurransen er godt mottatt. Bladet er viktig i vervarbeidet, og flere melder at tidsriktige foredrag på medlemsmøtene også er viktig med tanke på verving. Vervemateriellet som er utarbeidet sentralt blir benyttet aktivt.

De fleste samarbeider på tvers av SAKO-foreningene og med Pensjonistforbundet lokalt. Flere samarbeider med andre telepensjonistforeninger, spesielt med reiser. Mange lokalforeninger har representanter i elderrådene.

De fleste har tilfredsstillende økonomi, bl.a. gjennom loddsalg på medlemsmøter, og de fleste benytter grasrotandelen til Norsk Tipping. Årskontingenten varierer fra 150 til 450 kroner.

Pensjonistforbundet (PF) holdt sitt landsmøte i august

Tore Haugland deltok som delegat fra Hordaland, mens kasserer Heidi Kvernevik deltok som gjest fra vårt forbund.

Landsmøtet gjorde flere viktige og gode vedtak med betydning for oss gjennom det videre SAKO-samarbeidet. Det ble lagt en kurs for de kommende tre årene, med klare mål for arbeidet med å ivareta pensjonistenes interesser og bidrag til gode levekår for eldre.

PF og SAKO-organisasjonene står på to stødige føtter. På den ene siden driver vi en viktig faglig og politisk kamp for gode levekår, trygghet og verdighet for eldre. På den andre siden har vi den sosiale dimensjonen, hvor det skapes viktige møteplasser for eldre over hele landet.

Begge deler er avgjørende. Vi trenger både en tydelig stemme som taler pensjonistenes sak, og møteplasser hvor mennesker kan oppleve tilhørighet, vennskap og fellesskap.

Partipolitisk uavhengighet

Det er også viktig å understreke at PF og SAKO-organisasjonene er partipolitisk uavhengige. Det betyr at vi kan samarbeide med alle politiske partier som ønsker dialog og samarbeid om saker som er viktige for pensjonistene.

Vår oppgave er ikke å støtte ett bestemt parti, men å være en tydelig og konstruktiv stemme for eldre. Vi skal fremme våre synspunkter, stille krav og søke samarbeid der det kan gi resultater for våre medlemmer og for eldre i hele landet.

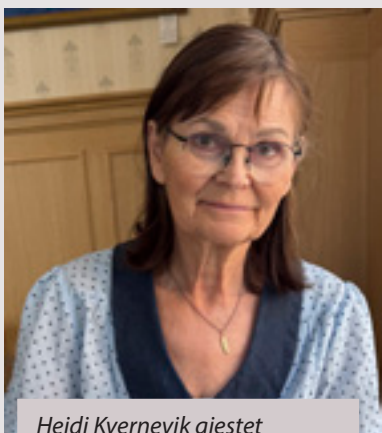
Jonas Gahr Støre og Tore Haugland m.fl. hadde ordet under PFs landsmøte.

Pensjonistforbundet 2026

Landsmøte og jubileum i ett

Pensjonistforbundet ble stifta i 1951, og 75-års jubileet ble behørig feiret under årets landsmøte på Lillestrøm 15. – 18. august.

Heidi Kvernevik, forbundskasserer

Heidi Kvernevik gjestet landsmøtet

Jeg var til stede som gjest da Telepensjonistenes Landsforbund er medlem av SAKO - samarbeidskomiteen for pensjonister. SAKO består av pensjonistorganisasjoner med basis i offentlig sektor samt Pensjonistforbundet. Vår forbundsleder, Tore Haugland møtte som delegat fra Pensjonistforbundet Hordaland.

Verdifull frivillighet

Nok om det. Først noen ord om pensjonister og eldre i tall som ble presentert.

En av fem i Norge er over 67 år, men langt fra alle disse er pensjonister. De fleste holder seg friske og arbeidsføre til langt inn i åtti-åra. Pensjonister og eldre gjør en stor innsats i samfunnet og yter frivillig innsats verd mange milliarder. Og mange sier de kan tenke seg å gjøre enda mer frivillig arbeid til glede både for seg selv og samfunnet.

Innsatsen er verd 40 milliarder kroner årlig. 41.000 årsverk er uformell hjelp til naboer, venner og familie. Det anslås at eldre passer barnebarn 31 millioner timer pr år. Formelt arbeid utgjør 15.400 årsverk som legges ned gjennom lag og foreninger.

Eldre er altså en stor ressurs for samfunnet, men dette synliggjøres ikke godt nok, heller ikke at eldre betaler skatt som alle andre i samfunnet.

Det må heller ikke glemmes at pensjonen vi mottar er oppspart gjennom mange yrkesaktive år. Så eldre er ikke en byrde og en klamp om foten, men tvert imot en frisk, arbeidsfør og arbeidsvillig ressurs som skaper verdier.

Kronetillegg

I 2020 ble det innført en ny beregningsmodell for trygdeoppgjøret, noe som har gitt pensjonister mer å rutte med.

Folketrygden reguleres nå med et gjennomsnitt av lønns- og prisvekst. I den gamle modellen skulle Folketrygden reguleres med lønnsvekst minus 0,75 prosent, noe som jevnt og trutt førte til at pensjonistene sakk akkurat.

Pensjonistforbundet har også vært alene om å kreve at de som har lavest pensjon skal få kronetillegg. Dette har bred støtte i landsmøtet.

Krav

Det var selvsagt også fokus på de som trenger å benytte seg av offentlige tjenester i alderdommen. Om lag 12 prosent av de som er passert 80 år har behov for omsorg, det være seg tilrettelagte boliger med hjemmehjelp samt sykehusopphold og sykehjem.

Det ble vedtatt krav om at stat, fylkeskommuner og kommuner må bidra til en trygg og verdig alderdom. Dette betyr blant annet god kommuneøkonomi og prioritering av sykehjemsplasser.

Det er avdekket at enkelte kommuner krever egenandeler for trygghetsalarmer i strid med loven. I de verste tilfellene er det betalt opptil 20.000 kroner pr år. Dette er ikke tillatt så lenge det anses som en del av helse- og trygghetshjelpen, noe som er hovedregelen.

Landsmøtet krever at trygghetsalarm skal være gratis og en lik tjeneste over hele landet.

Det er også viktig at eldre tas med der beslutninger tas, og at eldre blir nominert på valgliste.

Ulovlig gebyr

Av spesiell interesse for Telepensjonistene er at Pensjonistforbundet for noen år siden avdekket at Storebrand gjennom et tiår hadde belastet fripolisekundene med et ulovlige gebyr på tilleggsvakstningene.

Finanstilsynet har slått fast at gebyret som utgjør om lag 500 millioner kroner er ulovlig.

Pensjonistforbundet har krevd at Storebrand skal tilbakebetale gebyret med renter til kundene. Denne saken har ligget hos Finansklagenemda i om lag et år.

Landsmøtet sluttet seg til at Pensjonistforbundet kan politianmelde saken dersom ikke Storebrand tilbakebetaler.

Ny leder

Under valget ble Jan Davidsen takket av etter 11 år som leder.

Ny leder er Erna Ansnes (69) som har bakgrunn fra faglige og politiske verv i Posten, LO og Oslo kommune.

Også 1. nestleder Helga Hjetland takket for seg og ble erstattet av Bjørn Egeli fra Agder.

Gerd Eva Volden fra Akershus ble valgt som 2. nestleder og Berly Lund Grønning fra Oslo, Terje Hermansen, Hordaland; Bjørn Eriksen, Østfold; Inger-Marie Stokker, Akershus; Asbjørn Hopland, Nordland og Karin M. Mathisen, Fagforbundet ble valgt som styremedlemmer.

Full oversikt over hele styret med vara finnes på www.pensjonistforbundet.no

Tore Haugland – Styreleder

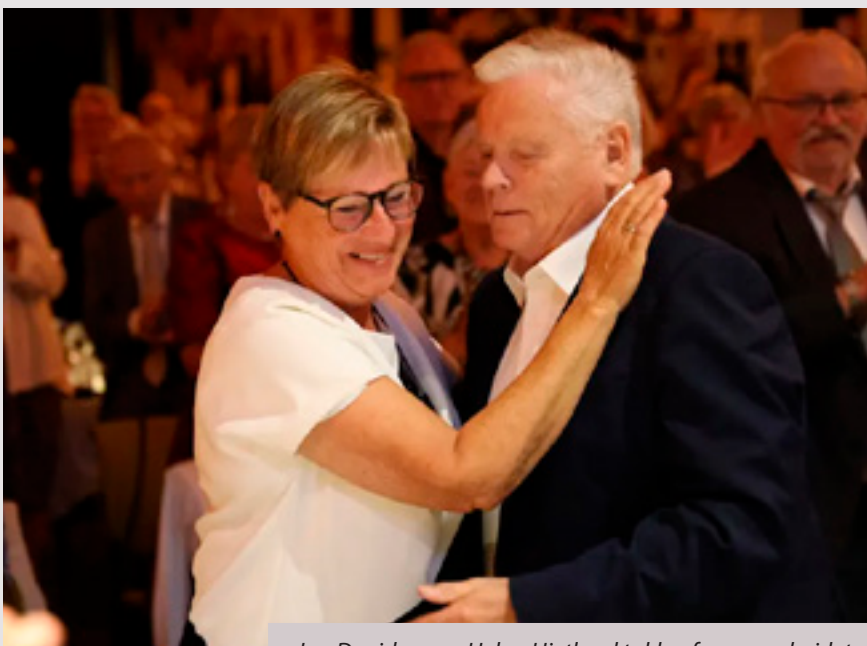
FORSLAG TIL UTTALELSER FRA LANDSMØTET

- En trygg og verdig alderdom må være en rettighet.
- Eldre skal med når beslutningene tas!
- Ulovlig gebyr på fripoliser må betales tilbake!
- Styrk TryggEst – vern sårbare voksne!
- Lik rett til trygghetsalarm i hele landet.

Ny leder i Pensjonistforbundet

Erna Ansnes

Foto: Pensjonistforbundet

Jan Davidsen og Helga Hjetland takker for samarbeidet
Foto: Pensjonistforbundet

Si ja til verv

Forbundsstyret er allerede i gang med forberedelser til neste års landsmøte. Hotell er bestilt, og med gode erfaringer fra tidligere møter, sentral beliggenhet og nærmest en tradisjon, falt valget igjen på Quality Airport Hotel Gardermoen.

Det er god tid, møtet skal holdes 21. – 22. april 2027. Hvilke verv som må erstattes av nye folk er foreløpig ikke klart, men det som er klart er at valgkomiteen er i gang med sitt arbeid. Intervjuer skal holdes og aktuelle kandidater søkes dersom nye folk trengs i styre og stell.

Telepensionistenes arbeid er både interessant og lærerikt. Det kan by på utfordringer, men også godt samarbeid med andre organisasjoner. Slik sett bidrar foreningsarbeidet til en god sosial arena.

Valgkomiteen

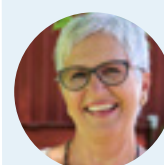
Anne Stødle,
Haugesund

Tore Rino Jensen,
Sandefjord

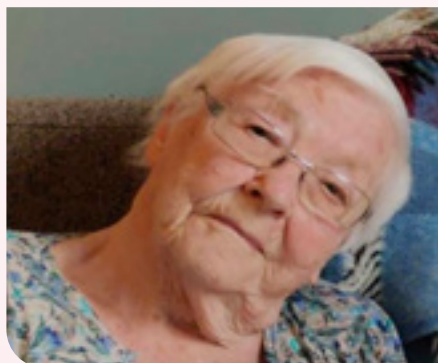
Ulf Rathe,
Bergen og Hordaland

**Varamedlem
Wenche Aannestad,**
Tønsberg

Dagmar fyller hundre!

Marie Aashagen, Trondheim lokalforening

Vårt medlem Dagmar Storvik fyller 100 år 23. september.

Dagmar ble født på Hitra og tilbrakte barneårene der. Hun gikk realskolen i Trondheim under krigen. Etter at krigen sluttet søkte hun seg til Televerket og tok Telefonkurs. Etterpå gikk turen tilbake til Fillan og fra 1948 var hun fast ansatt der.

Televerket hadde på den tiden et hus på Fillan (Litj-stua) hvor seks-sju unge damer bodde sammen, og det sies at det var stor trafikk av friere – som kom både til fots og i båt, og det ble flere par og giftermål etter hvert.

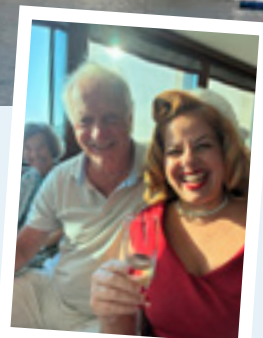
Da Televerket automatiserte og la ned telefonsentralene på Hitra først på 80-tallet, gikk Dagmar over på ventelønn og kom ikke tilbake til Televerket/Telenor. Hun flyttet fra Hitra til Trondheim i 2005 og har bodd hjemme hos seg selv helt til hun flyttet til Kattem Helse og Velferdssenter i vår.

**Vi gratulerer så mye med dagen!
Håper den blir god!**

Noen av damene på telegrafen i Fillan 1952. Helt til venstre sitter Dagmar bøyd over håndarbeidet sitt.

Fridtjof Holte i hyggelig selskap med artisten Isadora.

Elvecruise gjennom Dourodalen

Marion Grandetrø,
Trondheim lokalforening

Klokken var 04.30 torsdag 13. august da 30 pensjonister fra SAKO møttes på Værnes for å starte reisen til et sommercruise gjennom Dourodalen i Portugal. Gruppen besto av en toller, flere fra politiet, noen fra Posten og Statens vegvesen, én fra Jernbanen – men flest fra Telenor, som stilte med ti deltakere. Alle var enige om at vi fortjente et avbrekk fra «sommeren» i Trøndelag.

Turen startet med fly til København hvor vi måtte forflytte oss ganske langt for å komme til vår gate som skulle fly oss videre til Madrid.

Etter flyturen til Madrid ble det buss til Vega de Terron hvor vi sjekket inn på elvecruisebåten Douro Cruise. Bussturen stoppet underveis ved byen Avila, som står på Unescos verdensarvliste for sine bymurer og romerske kirker. Snorre, guide fra Dag Aasbø Travel, var med oss på hele turen.

Douro Cruise var innholdsrik med restaurant, bar og lounge, soldekk med solsenger og sittegrupper og et lite basseng. Maten ombord var upåklagelig.

Turen startet ned gjennom Dourodalen. Vi passerte flere sluser og ankom

Pinhao, en sjarmerende by i hjertet av dalen.

Turen fortsatte vestover gjennom et vakkert terreng. Enda flere sluser før vi ankom Regua. Byen er omgitt av grønne åser med uendelige vinranker og byen var sentral i produksjon av portvin fra gammelt av. Her var det mulighet for et besøk på en vingård som flere benyttet seg av.

Ferden gikk videre mot Porto. Vi passerte flere sluser, og en av de var ved Carrapato som med sin 35 meter er en av verdens høyeste. Ifølge guiden vår er det bare en i Kasakhstan på 42 meter som er høyere.

Innseilingen til Porto ble spektakulær. Vi seilte gjennom hele byen under mange av de historiske broene som spenner over Douroelven, blant annet en eldre jernbanebro av stål fra 1877, designet av Gustave Eiffel. (han dere vet med tårnet i Paris).

En guidet rundtur med buss i Porto gikk innom berømte bygninger, kirker, jernbanestasjon og monumenter. På besøk i Calem vinhus fikk vi omvisning og orientering om framstilling av portvin, - og selvfølgelig, til slutt fikk vi både smake og handle den edle drikken.

Etter interessante dager og siste kveld

på båten, var det tid for avskjedsdrink og middag. God stemning, og etter middagen var det igjen tid for musikk og dans med Isadora, en dyktig sangerinne og entertainer som hadde underholdt oss hver kveld mens vi var ombord.

Etter frokost tok vi farvel med elvecruisebåten, og med buss dro vi sørover mot Lisboa. Der ble vi møtt av en lokal guide som tok oss med på en rundtur i Portugals hovedstad hvor vi fikk se de mest kjente severdighetene. Den største attraksjonen var vel Oppdagernes monument som hedrer Portugals gullalder og utforskerne på 15.-16. århundre. På et tidspunkt hadde Portugal kolonier i alle verdensdeler påsto guiden. (Er litt i tvil om han regnet med Antarktis).

På onsdag var turen over, og via Amsterdam kunne vi lande på Værnes og si ha det til vårt reisefølge.

Turen har vært en kjempeopplevelse. Godt vær, god mat og drikke, fin båt og fine folk. Å reise med pensjonistkolleger fra andre foreninger har vært bare hyggelig og håper virkelig at SAKO samarbeidet i Trøndelag kan utvikle seg videre.

Hele reisebrevet kan du lese på hjemmesiden telepensjonistene.no.

Fire stemmer – fire gitarer

Dette var lørdagen i uke 29, jazzuka 2026 i Molde. Klokka var 14:00. Og jeg hadde en “once in a lifetime” konsert på Miniplassen.

Sammen med yngste datter, og to jeg er tante til. “4 STEMMER – 4 GITARER” kunne vi kalt denne konserten, men det kom jeg ikke på før jeg begynte å skrive dette. Men det var jo det. Jonny kom og var lydmann og koblet anlegg. Satte opp to søyler i det lille rommet. Jeg hadde åpnet dørene ut til selve garasjen og hadde satt fram stoler også der. Hadde hengt opp plakater fra et langt “hobbymusikkliv”. Laminerte hang de der på murveggen i garasjen. Rørte litt på seg hvis vinden ble frisk. Dikt og skrivelier hadde jeg også laminert og hengt opp.

Lys og sceneteppe, stoler fra det gamle bedehuset på Gussiåsen sammen med stoler jeg fikk av Elin, slike som hun hadde i boden og ikke hadde hatt hjerte

til å kaste, tre spisestuestoler jeg hadde fått av André, og en kontorstol. Noen av stolene hadde brett bak på “ryggen”. Der kunne de som satt bak, sette fra seg kaffekoppen, kanelsnurr’n eller vannglasset

Været var fint og sola skinte, og klokka 14:00 var alle kommet, 31 fine personer. Og vi entret scena. Vi sang, spilte gitar, snakket og jeg leste diverse jeg hadde skrevet.

Det ble så fint. Tenker ofte på hva jeg sa til Per (1956-2025). “Jeg kjøper slike brede dører. Kanskje vi en gang kan ha konsert, åpne dørene og få plass til flere personer”. Og han protesterte ikke. Han er veldig dessverre ikke her mer. Savnet er stort, men kanskje han var litt med oss på lørdag likevel. Liker å tenke litt slik. Da

blir sorgen ikke så stor, selv om tårene fortsatt er store, men kanskje ikke så mange lenger.

Jeg vil kalle konserten vår en suksess. Vi presenterte egne låter, vi hadde to cover, fire allsanger og dikt/funderinger. Klokka 15:20, sånn ca., jeg glemte å se på klokka, takket vi for oss. Det hadde blitt en dag å minnes.

Da jeg var “litt oppi det”, selv om jeg alltid er usikker på om jeg skal ha en konsert til, så tenkte jeg at vi kan jo leie Gussiås bygdahus og ha samme konserten én gang til. Men ikke sikkert da, absolutt ikke sikkert. Veldig usikkert egentlig.

Stor, stor takk til Jonny Asphol. Vi hadde ikke greidd det uten deg Jonny! Og vi – Det var Iselin Lange Hammervoll, Eva Gussiås, Camilla Gussiås og jeg, Liv Karin Lange. En fortsatt fin og god sommer til deg som har lest helt hit.

Ikke helt sikkert det var en “Once in a lifetime” konsert.

Sommerhilsen fra Liv Karin Lange

Fra v.: Iselin Lange Hammervoll, Camilla Gussiås, Eva Gussiås og Liv Karin Lange.

Sommar i september

Geirr Lystrup

I glaset står ei rose. Ho feller bleike blad.
Ho feller blad på kjærleikens kalender.
Ho spår om tidleg vinter, men når du held handa mi,
kjem brått eit drag av sommardag eit streif av det
som er forbi.

Ei frosen marihøne kliv fram på handa di,
med små, små steg mot høg septemberhimmel.
Du syng Maria fly, fly til ho flyg på stive veng.
Men var eg ho blei eg i ro og fann i handa di ei seng.

Lyg meg full av sommar, lyg meg full av deg,
som før då ingen sto oss to imellom.
Og la ei hissig rose springe ut mot vilden sky,
så trost og stær kan tru det er på tid å bygge reir på ny.

Sommar, sommar i september.
Så vakker du er når handa di er full av sommar,
sommar i september, når handa di er full av tid.

Nordaust-Grønland, august 2018

<< **bildet**

Tekst og foto: Ola Heensåsen
Lillehammer og Gjøvik lokalforening

Vi er i Nordaust-Grønland, verdas største nasjonalpark. Ferda går med båt langs kysten og inn i fjordane. Vi går i land for å utforske hytter og andre minner frå den norske fangsttida i dette landet. Nordmennene fanga på Aust-Grønland frå 1908-59, og hovudfangsten var rev.

Nasjonalparken har ingen infrastruktur, dette er villmark. Danmark har nokre stasjonar og hundepatruljen Sirius for å sikre suvereniteten, men området er stort. Kystlinja i nasjonalparken er heile 18000 km, så vi må konsentrere oss om nokre utvalde område på denne turen.

Utanfor kysten møter vi stadig på isfjell, det eine vakrare enn det andre. I mjukt kveldslys er det som ein akvarell.

Blåklokker til trøst

Liv Karin Lange er telepensjonist i Molde lokalforening. Hun synger, spiller gitar, skriver bøker og dikt. Hun har velvillig latt seg intervjuet og friggitt dikt i tidligere nummer av bladet vårt. Diktene som gjengis her ble skrevet i sommer, etter savnet av sin kjære ektemann som og var musiker.

BLÅKLOKKENE VED GARASJEN

Tilhengeren dro til Gussiås'n
UTV'en har dratt til Elverum
Beitepusseren dro til Ulsteinvik i dag
Han hadde kjøpt seg småbruk
Kjøpte i fjor

Men blåklokkene
de drar ikke
De blir her hos meg
Tett ved garasjen står de
Hvisker stille
Tror du har gjort det rette
Å jeg
jeg håper det
men vet jo ikke

BLÅKLOKKENE OG DU

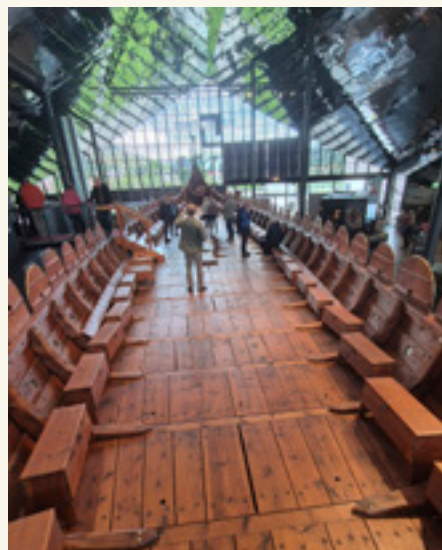
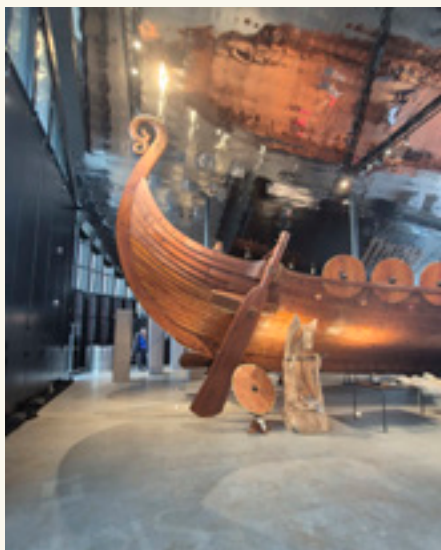
Å bli igjen helt alene er ensomt
Tenkte ikke at det var SÅ ensomt
Ikke før du ble borte

Blåklokkene kommer igjen
år etter år
Du var her også
i mange år
Men du ble borte
Plutselig
Helt ut av det blå
Og du kan ikke komme igjen
Ikke slik som blåklokkene

Men det er vel ikke de samme blåklokkene
som kommer igjen heller
År etter år
De bare ser helt like ut

Ville du kommet tilbake hvis du kunne

Å bli igjen helt alene er ensomt
Tenkte ikke at det var SÅ ensomt
Ikke før du ble borte

Middag med kaffi på Magnifikk restaurant ved vikingsenteret.

Junitur til Sandane og Nordfjordeid

Kristian Strømmen, Sogn og Fjordane lokallag

Ei stor utfordring når telepensjonistane i Sogn og Fjordane skal på tur, er å finne reisemål som kan samle flest mogeleg til ein felles tur.

Årets teletur gjekk til vakre Nordfjord. På Sandane skulle vi sjå nærmare på Holvikeyekta, Vereide kyrkje og på Nordfjordeid Sagastaden og Vikingskipet.

Turen starta i Førde med 27 deltakarar. Fem i frå Sogn kom på bussen på Skei og fem frå Nordfjord kom med frå Sandane. Samla var vi 37 pensjonistar.

Mange som var med hadde vore med på oppbygginga av telenettet i samband med automatisering av teleområdet på 1970 - 80 talet. Dette var linjekursar langs vegen, telekioskar for sentralar og mobil, utstyr for radiolinjer, radio og tv. Mange minner frå den tida dukka opp, mimring, kjekt å tenke tilbake på og prate om.

Den teknologiske utvikling har gått vidare, og det meste, av det vi kopla opp er no kopla ned og erstatta med moderne digitalt teletutstyr på alle område.

Holevikjekta har sin heim på Nordfjord Folkemuseum på Sandane.

Jekta vart bygd av lokale båtbyggjarar på Sandane omkring 1880. Ho var 20 meter lang og vel 8 meter brei, klinkbygd og utan dekke. Jekta hadde ei mast 26,5 meter høg mast og segl på ca. 270 m². Bak var det rom for mannskapet kor dei kunne lage mat og sove når dei hadde fri.

Jekta var brukt til å frakte ved og trelast til Bergen. Ho kunne laste om lag 120 famne med kløyvd ved i tillegg til jordbruksvarer og andre heimelaga produkt. To-tre turar til Bergen kvart år var vanleg, og eit mannskap på fem til seks mann.

I Bergen vart varene selde og ting dei trong heime vart handla inn. Dette kunne være mjøl, sukker, salt, slipesteinar, brennevin og klede.

Siste tur til Bergen var ei last med telefonstolpar i 1906. Det var og siste året Holevikjekta vart sjøsett.

En må beundre og la seg imponere av å sjå denne jekta. Tenk kva kunnskap og teknikk disse dugande båtbyggjarane måtte ha, heilt frå veljing av materiale i skogen til spant og kledning til flytande sjøgåande skute på havet. Det vi fekk høyre og sjå gav oss eit godt tilbakeblikk på korleis folk i fjordane og langs kysten livnærde seg for 150 år sidan.

NRK har filmatisert Knut Hamsunds kjende roman Benoni og Rosa og sendte serien første gong i 1975. Her er det jekter, men også dramatik, kjærleik og sjalusi.

Vereide kyrkje var den største middelalder kyrkja i Sogn og Fjordane og hadde 460 sitjeplassar. Ei fin og staseleg kyrkje kor ein av deltakarane på turen var blitt vigsla i.

Etter Vereide var det ferje over fjorden til Nordfjordeid.

Sagastad Vikingsenter på Nordfjordeid vart opna i 2019. Her vart vi kjende med historia om vikingtida på Nordfjordeid.

Hovudattraksjonen er Myklebustskipet på 30 meter. Skipet er ein modell og bygd etter restane av eit brend vikingskip som vart funne i en gravhaug på garden Myklebust. Modellen er bygd av båtbyggjar Ottar Kåre Bjørkedal og medarbeidarane hans.

Ut frå funna kunne dette være det største vikingskipet en hadde funne spor av i Norge. I dei same gravhaugane vart det funne skjold, våpen og mange andre bruksting frå den tida. Eit av funna var eit stort bronsekar som opphavelig har tilhøyra ei kyrkje eller eit kloster og truleg plyndra frå vikingferd til Irland.

På turen heim rakk vi nedom Ryssfjæra i Gloppen kommune.

I gamle dagar var det fjorden og sjøen som var vegen for transport av folk og fe. Ryssfjæra låg lageleg til ved Nordfjorden og vart eit knutepunkt for jektene for all frakt av varer og post til og frå bygdene langs fjorden.

Imponerende museum i Lyngdal

Ingebjørg Bore, Stavanger lokalforening

Telepensjonistene i Stavanger og tre av våre venner i Haugesund dro i juni på busstur til Lindlands museum i Lyngdal. Værmessig fikk vi det meste, fra solskinn til styrtregn.

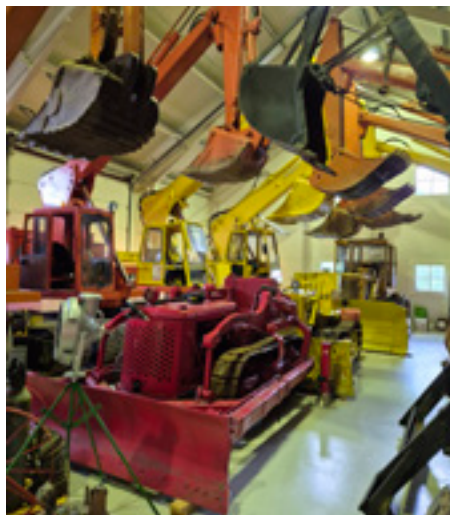
Opplevelsen på museet var bare utrolig. Det er en samling som spenner fra pioner gravemaskiner, veteran- og sportsbiler, motorsykler til blant annet en stor samling telefonapparater.

Det var bygget nisjer som inneholder skomakerverksted, krambu, konditori, telefonsentral, kolonialbutikk, kontor, kjøkken og stueinteriør fra ulike tidsperioder osv. Midt i dette var det dekket langbord til oss 27 telepensjonister. Det ble servert nydelig ribbe med tilbehør og hjemmelaget karamellpudding til dessert.

Museet er privateid. Det drives nå av

sønnen til Jan Arild Lindland som var en livslang samler.

Dette stedet må bare oppleves, det anbefales på det sterkeste.

Oda fra Havet

Marion Grandetrø,
Trondheim lokalforening

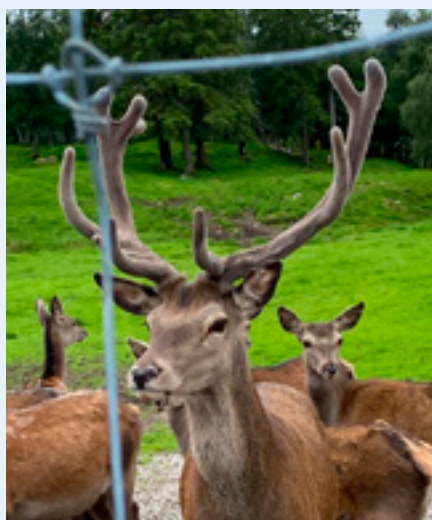
Oda fra Havet er et musikkteater skrevet av Marte Hellem og bygger på trilogien om «Folket i Spåhålet» skrevet av Mausund-forfatteren Vidar Oskarson.

Det handler om Oda Markusen som på 1960 tallet hadde bare ett ønske: hun ville bli fisker! Noe som ikke ble tatt helt nådig opp blant lokalbefolkningen. Det ble første gang satt opp i 2014 og ble en stor suksess fra første oppsetning. Det blir nå spilt annet hvert år på Mausund, og vi, 34 turdeltagere, skulle overvære årets premiere i starten av juli.

Etter innsjekk og middag på Hotell Frøya ble vi kjørt til fergeleiet på Nord-dyrøy for å ta ferge til Mausundvær. På turen ut fikk vi en orientering av en «Odavert» som fortalte litt både om stedet og om spelet.

Vi kom til Mausundvær i sol og vindstille og hadde en fin ettermiddag. Stil-longs og pledd ble det ikke behov for.

Spelet var kjempeflott! For en flott musikk og for noen flotte sangere! Og historien var både sår og artig. Noen av oss kjente nok igjen at kvinnfolk har ingenting i båten å gjøre! Dette henger

nok stadig igjen langs kysten.

Det eneste negative med turen kom ved returen fra Mausund. Her burde det vært litt koordinasjon fra reisebyrået. Hverken ferga eller hurtigbåten tok mer enn 70 passasjerer, noe ingen av oss visste før vi gikk om bord. Men med to ferger og en hurtigbåt kom alle seg til slutt tilbake til Frøya. Og vel tilbake til hotellet fikk vi servert nydelig fiskesuppe til kveldsmat.

Etter frokost neste dag startet vi på hjemturen. Første stopp var DalPro på Hitra hvor vi fikk både se og selv prøve på foring av hjort. De har flere dyr på gården, blant annet gås som gjerne biter

fingren av deg hvis du ikke passer deg. Det ble også anledning til å handle både fra gårdsbutikken og brukthandelen som drives der.

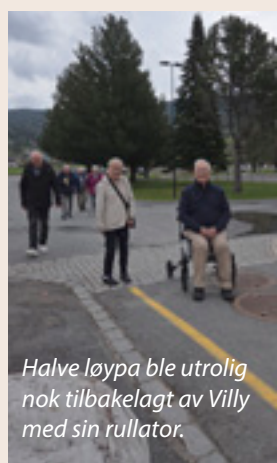
Videre gikk turen til Damphuset på Orkanger, der vi fikk fortalt historien om stedet av eieren og servert «Kjøtt i mørke» med hjemmelaget potetstappe og pannacotta til dessert. Siste etappe mot Trondheim startet etter maten – og da kom regnet!

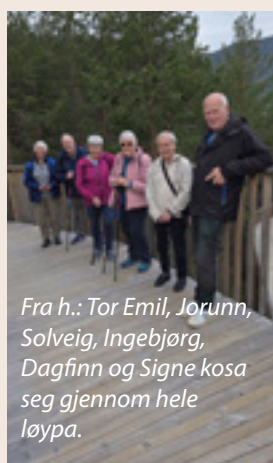
Fra v.: Arnstein Bugten, Ola Aashagen og Harald Grønli hadde nettopp fått drops «mot gretne gamle gubber», og det var tydelig at medisinen hadde begynt å virke!

Hyggelig middag på Åsbergstunet.

Halve løypa ble utrolig nok tilbakelagt av Villy med sin rullator.

Fra h.: Tor Emil, Jorunn, Solveig, Ingebjørg, Dagfinn og Signe kosa seg gjennom hele løypa.

På tur i tretoppene

Magnar Svenningsen, Arendal lokalforening

Tirsdag 19. mai reiste 12 personer fra Arendal og Grimstad på tur til Fyresdal for å oppleve en tur i «Tretoppløypa» samt noen andre opplevelser. I Fyresdal møtte vi to til som hadde vært med på å forberede dagen, nemlig Signe og Tor Emil Pettersen.

Vi fikk samlet oss på ett sted hvor de som ikke «var gode nok i beina» for turen til tretoppene ble igjen for å benytte andre ting i sentrum av Fyresdal, mens resten fortsatte mot Tretopp-turen. Håper bildene viser hvor spektakulær denne løypa er, den er blitt et yndet sted for turister.

Etter turen i løypa kjørte vi samlet til Åsbergstunet for middag og opplysninger om det spesielle stedet. Der fikk vi servert kjøttsuppe og ferske rundstykker mens vertinna fortalte sin historie om stedet. Etter middagen gikk turen til Signe og Tor Emils hytte ved Nesvann, hvor vi ble servert kaffe og nydelige hjemmebakete kaker.

Det ble en meget innholdsrik og vellykket dag.

Østfoldingenenes sommertur

Helge Sandvik, Østfold lokalforening

Telepensjonistene i Østfold har en tradisjon med å dra på sommertur. I år dro 30 spreke pensjonister til Dalslands Kanal, Halmens hus og Baldersnäs herregård i Sverige.

Morgenglade pensjonister startet turen i Fredrikstad, og bussen gikk videre til Sarpsborg hvor flere ventet på ombordstigning. Bussturen gikk via Halden over Kornsjø og inn i Sverige. Underveis ble vi guidet av Gretha Thuen fra Oliver Travel, som fortalte om både landskapet, historier om svenske politikere, kongen og bygninger vi passerte.

Første stopp var Håverud i Ed kommune, et knutepunkt i Dalsland Kanals unike kanalsystem. Her gikk vi om bord i Båten «Dalslandia» og ble sluset ti meter opp til første innsjø. Blant annet inngår en Akvedukt (bro) som båten kjører over for å passere en foss.

Underveis i båtturen ble det servert lunsj i båtenes spiselugar. Etter cirka tre timer gjennom flere slusesystem og innsjøer forlot vi båten i Långbron, hvor bussjåfør Fred stod og ventet på oss.

Vi reiste så videre til Halmens hus, som ligger på Majberget i Bengtsfors. Her ble vi tatt imot av guiden Maria. Hun fortalte historien til Märtha Stina som lærte å flette halm av en tidligere sjømann i Tistedalen (Halden) og som startet med å lage stråhatt til sin mann. Hattene ble så populære at de ble sendt til både USA og ut i Europa, og Dalsland kanal ble utskipingsvei.

Turen gikk videre til Baldersnäs Herregård, som ligger på en halvøy i Laxsjøen, Dals Långed. Her er det mulig å komme både med bil og båt (Dalslands kanal). Dette var en veldig flott herregård med fantastiske omgivelser, og her spiste vi en deilig middag med dessert. Deretter var det klart for hjemturen, og bussjåfør Fred fra Juel Johansen bilruter kjørte oss trygt hjem til Østfold, mens Gretha Thuen fortsatte å fortelle historier om hva vi passerte underveis.

Telepensjonistene Østfold takker Oliver Travel og Juel Johansen Busselskap for en vel gjennomført tur, og vi ser fram til neste sommertur i 2027.

Gjengen foran Baldersnäs Herregård ved Dalslands Kanal

Kanaltur med Dalslandia

Foto: Liv Karin Lange

Sommertur til Ishavsmuséet

Magnhild Grydeland, Molde lokalforening

I juni ble det busstur til Sunnmøre. Turleder var Knut Fuglset, som gjorde en fremragende jobb med planlegging og gjennomføring. Vi var 24 personer som møtte på fergekaia i Molde. På Furneset ventet en buss fra Veøy Bil, og første etappe ble Ørskogfjellet, så Moa og så til Sulesund fergekai. Vi ble fraktet over til Hareid og svingte inn til Ishavsmuséet på Brandal, som ligger like nord for Hareid sentrum.

Der ble vi tatt imot av guiden som viste oss om bord i seilskuta Aarvak. Så ble det omvisning i museumshuset. Her var det flere etasjer, og hun fortalte om fangstmetoder, skutemodeller, livet ombord og mye, mye mer. Vi fikk høre om gode dager, hvor mange arbeidsplasser det falt til bygdene også, men også om tragiske forlis som hadde skjedd.

Bussturen videre gikk via Ulsteinvik til Eiksund hvor vi kjørte gjennom den dype undersjøiske tunnelen, og så var vi på fastlandet igjen, gjennom Ørsta, Bondalen til Leknes fergekai. Her ble det en liten strekk på beina i det fine sommerværet, før det ble ferge over til Urke.

Fra Bondalen gjennom vakre Norangsdalen hadde vi med oss egen kjentmann, Finn Myrland. Hans mor kom fra dette området, og han hadde mye å fortelle om tanter, onkler og søskenbarn samt historier om bygg og steder. En stor takk til Finn for fin og morsom guiding.

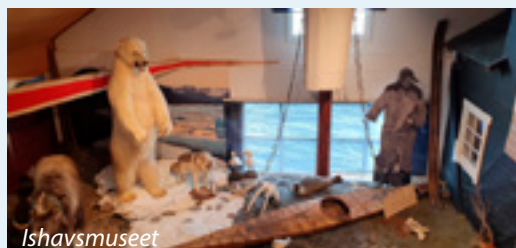
Fra Stranda ble det ny ferge over til Liabygda, via Sjøholt og tilbake til Furneset. Det ble en fin og vellykket tur i flott vær.

Hjørungfjorden mot Urke

Fra Norangsdalen

Ishavsmuseet

Foto: Arnfinn Håkon Henøen

Songen om livet

Leif Bjørn Vestad

Songen om livet vart berre ein draum
den skulle vere ei hylling til deg,
men vinglande livselv, fossestryk og straum
endra ein lysanden livsveg.

Livet det lokka med avglansen sin,
fanga av trollstemte villtonespel,
mi ånd ropte stille på kjærleiken din,
og lykke strålte i mi sjel.

Draumar om livet eg gløyme no kan,
livskurs vart fastlagt i barndommens år,
i ungdomssjela flamma ein ulmebrann
som brente sine ulivs sår.

Håpet om lykke har vist meg ein veg,
men tilslørte tankar og ungdomssinn,
så livsmotet minkan med famlande steg,
ein vandrar gjekk rundt som ein blind.

Motgang og sorg er som svevande sky,
skjuler små solgløtt og vind gufsar kaldt,
mitt håp er å våkne ein livsmorgon ny
reinsa for svikt og tilgitt alt.

Livshåp med lysglimt eg eig i mitt sinn
ber om at livslosen viser min veg
og opnar den inste og avstengde grind,
signar dei siste famlesteg

Kringstadbukta

Foto Arnfinn Håkon Henøen, Molde

Slik begynte det ...

Klokken hadde passert ti med nøyaktig ti minutter den siste fredagen i mai for femti år siden. I Kirkegata i hovedstaden satt 19 engasjerte televerkspensjonister fra Trondheim, Bergen, Stavanger, Kristiansand, Drammen og Oslo. Terje Opsann åpnet møtet ved å ønske vel møtt. Opsann var formann i Televerkets Pensjonistforening i Oslo.

Landsmøte 1976

Fra Protokoll for Televerkets Pensjonistforbund's 1. ordinære landsmøte 28. – 29. mai 1976 i Oslo teledistrikts konferanserom, Kirkegt. 15, 8. etg., Oslo 1., sakser vi innledningen som sekretær Paul Strøm skrev:

«Man orienterte om utviklingen, sett i landsmålestokk, for telepensjonistene i Norge, nevnte vanskene for pensjonistene ute i periferien med hensyn til organisasjon, mange som ikke har føling med oss, og økonomiske problemer som kan skape vansker for tilslutning.

«Men her er vi», sa Terje Opsann, «og vi skal greie biffen».

Stiftet på én dag

Det viste seg at møtet gikk så greit at det ble avsluttet samme dag klokken 16:00. Etter en hyggelig middag i Telegrafbygningen, godt samvær med opplesning og skrøner gikk det hele inn i historien.

Sekretæren avsluttet protokollen med at «Landsmøtet ble med dette avviklet på en dag, og representantene reiste hjem en dag tidligere enn beregnet.»

Televerkets Pensjonistforbund

Vedtektene sto selvsagt på agendaen, og de ble enstemmig vedtatt. De fire første paragrafene lød slik:

§ 1 Forbundets navn skal være: «TELEVERKETS PENSJONIST-FORBUND».

§ 2 Forbundet er en upolitisk sammenslutning av telepensjonistenes foreninger i de enkelte teleområder. Det kan kun opptas en forening fra hvert teleområde.

§ 3 Forbundets formål skal være å verne og fremme medlemmenes sosiale, økonomiske og kulturelle interesser. Til fremme av disse formål skal forbundet samarbeide med og støtte seg til «NORSK TELE TJENESTE FORBUND», «KVINNELIGE TELEGRAF OG TELEFONFUNKSJONÆRERS LANDSFORENING» og «TELEGRAFMENNENES LANDSFOREBUND».

§ 4 For medlemskap i forbundet betales en kontingent på kr. 10,- pr. medlem pr. år.

(I protokollen står det vedtatt kr 5,- pr medlem pr år, red.anm.)

Seriøst

Per Monsrud fra Sandnes ba om å få si et par avskjedsord til de som arrangerte møtet.

Han sa blant annet at han ikke var stemt for å reise til Oslo, men dro likevel. Han var forberedt på at møtet kanskje ikke betydde så meget, men endret oppfatning under møtet.

«Vi som sitter ute i periferien og ikke har noen særlig kontakt, og som ikke har noen forening som kan skape kontakten, vi er alene, vi er utenom, vi aner lite og ingenting om det som gjøres i de foreninger som eksisterer. Det høres kanskje litt rart ut, men min oppfatning av pensjonistforeninger, den dreier seg om kurvfletting, turer ut i det blå og allsang, og så plutselig kommer en til et møte som faktisk er like seriøst som noe landsmøte som jeg noen gang har vært på. La meg få takke Oslo-foreningen og håpe at det blir mange og gode arbeidsår i pensjonistbevegelsen.»

Omfattende omtale av stiftelsen står i Telepensjonisten nr. 3/2016

Medlemsbladet

Den første landsomfattende utgaven av Telepensjonisten kom samtidig som forbundet ble stiftet, dvs. for femti år siden.

Allerede to år tidligere ble Telepensjonisten utgitt som et organ for Televerkets pensjonistforening i Oslo. Formann Terje Opsann i Oslo-foreningen fikk i et styremøte i 1974 i oppdrag å lage bladet, og allerede i desember samme år kunne styret ønske medlemmene «God jul og godt nytt år» i eget blad – Telepensjonisten.

Bladet ble trykt i 1200 eksemplarer og sendt til alle telepensjonistene i Oslo-området og til telepensjonistforeningene i Bergen, Stavanger, Fredrikstad og Haugesund.

Telepensjonisten kom ut med seks nummer som organ for Oslo-pensjonistene.

Det var på landskonferansen høsten 1975, at 20 representanter fra Trondheim, Bergen, Stavanger, Kristiansand, Tønsberg, Porsgrunn, Drammen, Fredrikstad og Oslo enstemmig vedtok at det skulle dannes et landsforbund.

Bladet Telepensjonisten ble videreført, og fra nr. 2/1976 var Telepensjonisten et landsomfattende medlemsblad. Terje Opsann fortsatte som redaktør, noe han var i til sammen 11 år, kombinert med vervene som formann i landsforbundet og Oslo telepensjonistforening.

Det var i utgangspunktet ikke meningen at bladet skulle være et «fast organ med redaktør og alt til faget henhørende». Redaktøren skriver i det første bladet at det skulle «komme ut sporadisk med forskjellige nyheter som angår pensjonistenes interesseområder».

Bladet ble imidlertid raskt etablert som et fast organ med tre-fire nummer hvert år siden etableringen.

Kilde: Evert Bestorp

Telepensjonistenes forening Oslo 1957 – 1997: Jubileumsskrift.

Bildet av Opsann er hentet fra samme sted.

Illustrasjonen er
KI-generert

Den dyre stortåa

Jeg må fortelle en historie som riktignok hendte litt før min tid i verket, og som ble fortalt meg av en eldre kollega:

Det skulle skiftes en stolpe nede på torget her i Bodø. Når folka hadde skiftet trådene på den nye stolpen som var satt opp, så skulle de ta gamlestolpen ned. Denne var imidlertid råtten i roten, og dermed falt den ned, uten at en hadde

noen kontroll med den. Samtidig kom det to handelsreisende gående. Den ene fikk øye på at stokken falt, og han huket fatt i kameraten og fikk trukket ham til side, ellers ville stokken ha truffet den andre.

Men den fallende stokken traff likevel stortåa til karen, slik at han måtte til lege å få tåa amputert.

Denne småskaden måtte Telegrafverket betale 7.000 kroner for. Det var den gangen et helt årsbudsjett for Bodø-telefonen.

Tenk på hva den stortåa ville kostet i dag, dere!

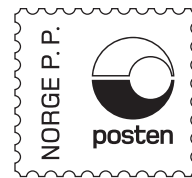
*Fra boka Telefolk forteller (1980)
En Bodø-veteran forteller*

KONTAKT OSS

Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss. På telepensjonistene.no finner du også informasjon og aktiviteter under Våre lokalforeninger.

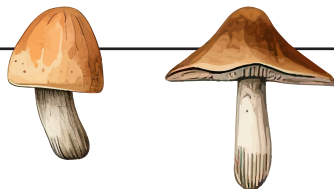
FORBUNDSLEDER	Tore Haugland	Bønnesskogen 169	5154 Bønes	900 22 328	t-haugl@online.no
NESTLEDER	Anne Sørli-Johansen	Slalåmveien 16	0380 Oslo	901 94 231	asoe3@online.no
SEKRETÆR	Harriet Karlsen	Hamneset 200	9404 Harstad	905 43 510	har-okar@online.no
KASSERER	Heidi Kvernevik	Mellombølgen 40	1157 Oslo	909 67 673	heidi@newsteps.no
STYREMEDLEM	Jan Riddervold	Anders Sandvigs gate 52 H	2609 Lillehammer	916 28 146	j-ri@online.no
1. VARA	Aina Holen	Eldemsgate 8	2212 Kongsvinger	905 44 578	ainahol@online.no
2. VARA	Bernt Harald Kilnes	Kyavegen 15	7045 Trondheim	918 05 100	bernt.kilnes@gmail.com
REDAKTØR	Gunhild Granum	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@online.no
TELEPENSJONISTEN	Skoglund				
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Tore Haugland	Bønnesskogen 169	5154 Bønes	900 22 328	t-haugl@online.no

Telepensjonistenes Landsforbund
Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu
E-post: forbundsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

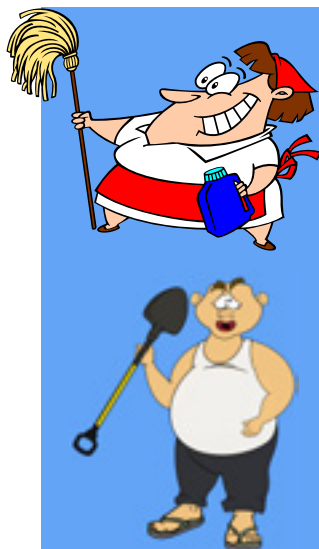

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

BK Trondheim AS

Høy kroppsvekt gir sterke bein

Skal vi tro ny forskning fra UiT, så påvirker både kroppsvekt og fysisk aktivitet skjeletthelsen vår.

Mye og tung fysisk aktivitet gir sterkere beinstruktur og kan forebygge beinskjørhet.

Studien viser også at høyere kroppsvekt gir mer robuste bein, siden skjelettet blir styrket av belastning. Å være undervektig ser derimot ut til å øke risikoen for beinskjørhet og brudd.

Så kos deg med god mat og godt drikke – og kom deg ut og ta i et tak!

Kilde: forskning.no

Blir vi tusen?

I skrivende stund ser vi at telepensjonistenes Facebook-gruppe har passert 900 medlemmer. Det er bra, men det er ønskelig med mange flere.

Vi minner om at dette er en lukket gruppe for telepensjonistene, så du må aktivt melde deg inn. Du finner lenken til gruppa nederst på telepensjonistene.no.

Alle gruppe-
medlemmer
kan legge ut
innlegg og
kommentarer, så
velkommen inn i
vår Facebook!

Den gang da

Telenor Installasjon ble i sin tid til Bravida og deretter fusjonert med svenske BPA som drev i bygge-bransjen med rør og ventilasjon.

Jan Kåre Pedersens visjon var at Bravida skulle være en total-leverandør - fra PC til WC.

Jo flere – jo sterkere

Har du vervet en eller flere telepensjonister, så har du gjort en innsats for fellesskapet. Jo flere medlemmer vårt forbund har, jo sterkere kan vi stå på våre krav.

Delta i vervekonkurransen som ble sparket i gang i vår, og som varer helt fram til april neste år. Ta en kikk på vervebrosjyren, den ligger på telepensjonistene.no. Den kan du bruke som en informasjon om nytten og gleden ved å være telepensjonist, og du kan gi den til noen som vurderer å melde seg inn.

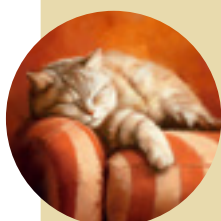
Alle som har jobbet i Televerket/Telenor eller utskilte bedrifter er velkomne samt deres partnere.

Vår forbundsleders mantra: Hvis alle verver ett medlem hver er vi dobbelt så mange!

Høstkos

Med høsten i anmarsj kryper vi etter hvert helst innomhus.

Finn fram puter og pledd, fyr opp i ovnen, tenn stearinlys og lykter, les en god bok, lytt på musikk, kos deg med en kopp varm kakao med masse krem og la verden gå sin skjeve gang.

*Telepensjonisten
ønsker alle
lesere en god og
<<snill>> høst!*

Den gang da

Har du fått beskjed i BankID-appen om å legitimere deg?

På seniornett.no finner du en video der de forklarer steg for steg hvordan du identifiserer deg med passet ditt.

Videoen viser alt du trenger å gjøre for å få dette til. Den viser metoden som gjelder for pass, men dersom du bruker nasjonalt ID-kort er fremgangsmåten nesten identisk. Det eneste du gjør annerledes er å velge ID-kort i stedet for pass.

